

ה"ת 46960/06/15 - יוסף רחבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 46960-06-15 רחבי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקש	יוסף רחבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

רקע ועובדות

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**").

2. הבקשה מתייחסת לאופנוע מסוג "הונדה" מ.ר. 54-260-68 (להלן: "**האופנוע**"), מכשיר טלפון נייד מסוג "אייפון 4" (להלן: "**מכשיר הטלפון הנייד**"), חשבון בנק מספר 271583 (להלן: "**חשבון הבנק**") ו-2800 ₪ במזומן (להלן: "**הכסף המזומן**").

3. בעקבות החקירה, הגישה המשיבה כתב אישום הכולל ארבעה אישומים, שעניינם עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 וחוק העונשין, תשל"ז-1977.

4. בדיון שהתקיים ביום 30.6.15, טענו באי כוח הצדדים את הדברים הבאים:

לגבי האופנוע - הוסכם על הצדדים כי האופנוע יושב אל בעליו בכפוף לתנאים ולערבויות כפי שסוכם על ידם כאמור בפרוט' הדיון מיום 30.6.15.

לגבי מכשיר הטלפון הנייד - הוסכם על הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למבקש, ביחס למכשיר הטלפון הנייד (ראה פרוט' הדיון מיום 30.6 עמ' 2 ש' 2). ב"כ המבקש ביקש לבחון קיומו של אמצעי חלופי אשר יגשים את תכלית החזקת המכשיר. ב"כ המשיבה טען כי המכשיר היווה אמצעי לביצוע העבירות וכי הינו בבחינת ראיה בתיק. ב"כ המשיבה הביע הסכמה להשיב למבקש את כרטיס הסיים.

עמוד 1

לגבי הכסף המזומן - ב"כ המבקש טען כי הכסף המזומן ניתן למבקש על ידי אמו עובר לתפיסה וכי אין המדובר בתפוס הקשור קשר ישיר לביצוע העבירות. ב"כ המשיבה טען כי מדובר בגרסה כבושה שלא הונח הסבר בצידה.

לגבי חשבון הבנק - ב"כ המבקש טען כי הכסף המצוי בחשבון הבנק ניתן למבקש כשכר בעד עבודתו בחברת "ביובית" וכי אין כל זיקה בין חשבון הבנק לבין ביצוע העבירות. ב"כ המשיבה טען כי במסגרת צו עיקול, מתבצעות בימים אלה בדיקות לגבי עסקאות שבוצעו בחשבון הבנק, בסיומן תישקל האפשרות לביטול הצו.

5. לאור הסכמות הצדדים, התפוסים אשר בגינם נדרשת הכרעה שיפוטית, הינם: מכשיר הטלפון הנייד, הכסף במזומן והצו בהקשר לחשבון הבנק.

דין והכרעה

6. התנאים החלופיים לתפיסתו של חפץ על ידי שוטר, קבועים בסעיף 32(א) לפקודה. על פי הסעיף הנ"ל, רשאי שוטר לתפוס חפץ אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

7. משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

8. בבקשה לפי סעיף 34 לפקודה, המתבררת בשלב שלאחר הגשת כתב האישום, יש להעלות את רף הראיות הנדרש, לצורך המשך החזקת החפץ מחשד סביר לרף של יסוד סביר להרשעה בעבירה (ר' למשל בש"פ 8353/09 פליקס מגאלניק נ' מדינת ישראל).

9. על ביהמ"ש לבחון מספר דברים: ראשית, האם קיים סיכוי סביר להרשעתו של המבקש. שנית, האם יש יסוד סביר להניח כי התפוסים היוו אמצעי לביצוע העבירה או ניתנו כשכר בעד ביצוע העבירה וכי ניתן יהיה לעתור לחילוטם בסיום ההליך הפלילי. שלישית, האם ישנה דרך חלופית להשגת מטרת ההחזקה.

10. בגדר השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת בחינת המשך החזקת הנכס בידי המשטרה עומדת תכלית תפיסת התפוסים. תכלית מוכרת הינה - חילוט תפוסים (שהוכתמו בעבירה) כאמצעי עונשי, לפי סעיף 39 לפקודה.

11. במקרה שלפנינו ציינה המשיבה, כי בכוונתה לבקש לחלט את התפוסים הנ"ל, חילוט שמאפשר המחוקק בנסיבות העניין.

12. מקור הסמכות לתפוס חפצים כדי להבטיח את אפשרות חילוטם בסיום המשפט מופיע

בהוראות סעיף 39 לפקודה, שזו לשונו:

"צו חילוט

(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

13. וכן ר' סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים הקובע כדלקמן:

" (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

14. בתיק החקירה שהוגש לעיוני קיימות ראיות לכאורה לקיומו של קשר ישיר בין מכשיר הטלפון הנייד לביצוע העבירה. מהודעת המבקש עולה כי נשאל שאלות אשר מטרתן לברר מהו מקור הכספים שנתפסו, אולם המבקש מסר כי אין לו מה לומר לעניין זה. הטענה לפיה הכסף המזומן ניתן למבקש על ידי אמו עובר לתפיסה, נשמעה בפניי לראשונה על ידי ב"כ המבקש.

אני סבור כי, לעת הזו, לאחר שהוכח בפני כי קיימות ראיות לכאורה לקיום עסקאות סמים ולהפקת רווחים מהעבירות, די בעובדה כי הכסף המזומן נתפס בכיסו של המבקש, על מנת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה לקשר הנדרש בין הכסף המזומן לבין העבירה.

15. רובד הבחינה הנוסף מתמקד בשאלה האם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסה, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, על מנת להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכסים התפוסים (ר' רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל, פורסם במאגרים, 10.6.99, בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים, 12.3.06).

16. רשמתי לפני טענת המשיבה, לפיה בימים הקרובים תתקבל החלטה בתיק אם לבטל את צו העיקול על חשבון הבנק אם לאו, ותבחן שאלת שחרורו, בהתאם לממצאי הבדיקה. אני סבור כי מדובר בתקופה סבירה.

17. נוכח האמור לעיל, ולאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים ועיינתי במסמכים, מצאתי לנכון לדחות את הבקשה, לגבי כלל התפוסים. כמו כן, בהתחשב בסעיף 16 דלעיל, לא מצאתי כי יש מקום להסיר את הצו, בעת הזו, שניתן בהקשר לחשבון הבנק של המבקש.

18. כרטיס הסיים של מכשיר הטלפון הנייד יושב למבקש.

19. האופנוע יושב אל בעליו בכפוף לתנאים ולערבויות כפי שסוכם על ידם כאמור בפרוט' הדיון מיום 30.6.15.

תיק החקירה יוחזר על ידי המזכירות ישירות לנציג היחידה החוקרת.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, בהעדר הצדדים.